

**RINGE EFTERSKOLE
1988**

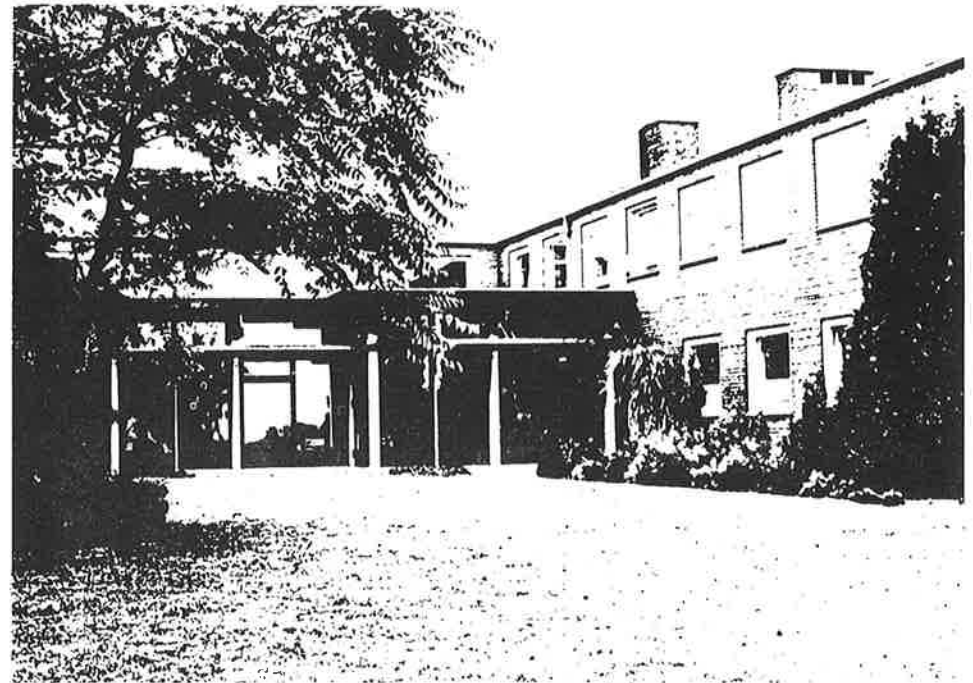

Ringe Fri- og Efterskole

Årsskrift 1988

59. årgang – udgivet af elevforeningen

Fra formanden

Da man fra elevforeningen her for nylig bad mig om at skrive en hilsen til elevskriftet, tænkte jeg: »Er der allerede gået et år siden sidst?«

Ja, tiden skrider hastigt, måske navnlig, når man har tiden, også fritiden, besat med interessante ting.

At tiden går hurtigt, bekræftes også, når man læser de meget interessante hilsener, som nogle 10 års jubilarer hvert år sender til elevskriftet, så lyder det: »Er det virkelig 10 år siden, vi var elever på Ringe Efterskole? Hvor har vi oplevet meget siden den gang, og hvor var det en god tid, vi havde der. Når man, som årene går, dykker ned i sjælens urtehave og opdager, at de frø, der blev sået den gang – og som man måske knap anede blev sået – alligevel fæstede rod. Nu, så mange år efter viser det sig, at de har givet vort liv indhold og livskvalitet, så det kan bære et helt liv igennem«. – Så har sådant et skoleophold i sandhed været værdifuldt, ikke alene for de unge, som tog imod det, men også for de medarbejdere på stedet, som gav jer den gode oplevelse i ærlighed og åbenhed.

I glad forventning om, at det må være nøgleordene i vor fælles samarbejde, til glæde og gavn for hinanden og for vor gode, gamle skole, ønsker jeg alle på skolen og omkring den en rigtig glædelig jul samt et velsignet nytår.

Bendt Jensen

Kamp må der til, skal livet gro,
ej kamp blot for dagligt brød,
men kamp for frihed i liv og tro,
thi evig stilstand er død.

Og derfor elsker jeg verden,
trods al dens nød og strid,
for mig er jorden skøn endnu
som i skabelsens ungdomstid.

En epoke er slut – en ny begyndt!

Kære gamle elever.

Denne årsberetning til elevskriftet har, af forståelige grunde, et andet indhold end tidligere.

Efter 22 år som ledere af Ringe Fri- og Efterskole har Kirsten og jeg pr. 1. august 1988 fratrukket vort virke ved skolen.

Det har været 22 år med store udfordringer og et meningsfyldt indhold. Store forandringer er foretaget på skolen. I takt med udviklingen er den blevet udbygget til at svare til de aktiviteter, der foregår i dag.

Det grundlag, skolen er oprettet på, er imidlertid blevet fastholdt i grundholdningen, som naturligvis ikke udtrykkes som for 100 år siden. Et ståsted og en holdning må aldrig stivne i ubevægelighed, altid må synet rettes mod tidens billede, og må være med til at forme det. Sker en levende vekselvirkning ikke mellem den aktuelle nutid og de historiske erfaringer, bliver alt, hvad vi siger, til tomme klicheer!

At Kirsten og jeg, med beslutningen om at fratrukke lederskabet, samtidig kunne gøre op, at værket havde fået lov til at lykkes, betød ikke, at vi har kunnet tiltage os æren derfor. Slet ikke!

Med regnskabet redeligt gjort op spiller mange faktorer ind, om et skoleliv skal lykkes. I første række er det gode forløb helt afhængigt af de mennesker, der arbejder på skolen. Svinger de, er livet truet.

Vi har haft den lykke altid at have medarbejdere, for hvem sagen var overordnet. Vi har ikke altid været enige om *midlerne*, men har altid stået sammen om skolens mål, som er at bibringe eleverne livskvaliteter, som kan ruste dem til de udfordringer, tilværelsen uundgåeligt stiller op med.

Når dette er sagt, skylder vi jer, som elever gennem de mange år, en stor tak, fordi I har sluttet op og støttet skolen, efter I har forladt den. Denne opbakning har været af uvurderlig værdi. At tænke sig

at holde skole på en måde, som tidligere elever ikke ville anerkende, er en umulighed! Meget afgørende for det gode resultat er også den kreds, som udgør selve skolekredsen. Den, og den af kredsen udpegede bestyrelse, har til hver en tid, med det største frisind og tillid, ladet os ansatte administrere hverdagen uden indblanding. En sådan holdning opfordrer til den største ansvarlighed. Uden frihed og tillid går det slet ikke. Er den ikke til stede, er afsporingen sikker! Denne påstand savnes der ikke eksempler på!

Ud over de nævnte hovedeksempler på forudsætningerne for, at tingene er lykkedes, kan nævnes mange flere, bl. a. heldet! Så mange uforklarlige årsager kan medvirke til, at det hele går skævt. Men, som sagt, når samklangens skolekreds, bestyrelse og medarbejdere er entonig, så skal der meget til at vælte læsset! Hovedsagen for overensstemmelsen er ikke at tralle hinandens viser efter. Det er at turde den åbne, ærlige dialog, så alle ved, hvor de har hinanden, og, ikke at forglemme, det meget centrale, at lade visionerne følge op af handling.

Intet er så opløsende i et fællesskab som de store proklamationer, der får lov at stå som røg i den blå luft!

Visioner, handling og loyalitet har været særkendende for alle de medarbejdere, som vi har haft glæden af at dele kår med gennem 22 år. Hertil er kommet, at de alle havde overskud til, trods vore brist, at omgærde os med den største menneskelige omsorg. Med sandhed kan vi sige, at vi aldrig har oplevet at slutte et dagværk uden med tryghed at gå til ro. Dette er meget sagt, men sandt er det. Omend med vemod kunne vi da forlade skolen som aktive deltagere i dens hverdag, med stor tryghed og taknemlighed for alt, hvad der blev os givet. Med den medarbejderstab, skolen har, og med det unge, dygtige og tiltalende afløserpar: Uffe og Soffia Østergaard, ser vi for os, at skolens fremtid tegner sig lys. Måtte de alle få kår fremover, som er blevet os til del!

En rig og meningsfyldt epoke er slut. Både for skolen og for os er et nyt afsnit begyndt.

Når det gælder vor kære, gamle skole, er vor rolle en anden, men ikke af mindre vigtig art. Vi vil stå sammen med jer tidligere elever, med skolekreds, bestyrelse og alle skolens venner om at gavne livet

på skolen, hvor vi kan. Vi vil være med til at styrke glæden hos de mennesker, som hver dag fremtidig står i det store og ansvarsfulde arbejde deroppe. Medvirke til, at de aldrig vil opleve deres indsats underkendt. Se, det er dette, vi kan og bør gøre!

For os er der mange udfordringer at tage fat på. Således har Dansk-Argentinsk Forening overladt os den store opgave at skrive en samlet beretning om de danskere, der er udvandret og har bosat sig i Argentina gennem mere end hundrede år. Nu befinder vi os i Argentina for at samle kildemateriale til bogen, skal være her til midt i marts 1989. Det bliver spændende! Vor rejse fra syd til nord i det vidspændende land bliver foretaget i en campingbus! Med mig som chauffør!! Dette eventyr bliver der måske mulighed for at berette om ved en senere lejlighed.

Sommeren er gået med forberedelserne til rejsen. Der er mange kilder, som der skulle skaffes kendskab til som baggrund for den beretning, vi skal skrive.

Megen tid har medlemsskabet af Det Ethiske Råd også krævet. Den medicinske videnskab er så udviklet nu, at den griber ind på nært sagt alle tilværelsens områder. Dette kræver stillingtagen af os alle, og derfor er det rådets opgave at bringe oplysning om de nye, medicinske teknikker, og søge at opnå, at brugen af dem kommer til at foregå på områder, hvor det bliver til lykke for menneskeheden. Den modsatte mulighed foreligger også – desværre! I egenskab af at være tilsluttet dette råd har jeg måttet læse meget for at skaffe mig det nødvendige overblik.

Endelig har vi fået købt et dejligt hus i Ringe, beliggende ud til åben mark, på Esketoften 8. Huset overtog vi først i september. Straks rykkede håndværkerne ind for at foretage de nødvendige ændringer. Nu er vi flyttet ind, har fået os godt indrettet trods de genvordigheder, flytterodet giver. Vi har altså taget hul på et nyt afsnit, væsentligt forskelligt fra de tidligere – og dog på en måde det samme! Altid fremad – altid tage nyt land ind. Det er det givne i de menneskelige muligheder, og des mere, vi er opmærksomme på dette, des rigere bliver livet. Det liv, som er skænket til at bruges fuldt ud og i dets hele længde.

Vi håber, at mange af jer efter vor hjemkomst i foråret vil lægge

vejen om ad Esketoften 8 – eller om ad »Kjærsgård« på Langeland, som de fleste af jer kender. Lad os mødes i stort tal ved skolens elevmøde og derved vise skolen og dens medarbejdere, at vi vil, der skal være fremtid, som der er minder!

Lad mig slutte denne beretning med en hjertelig tak fra mig og hele min familie for alle de rige oplevelser, årene på Ringe Fri- og Efterskole skænkede os!

En glædelig jul og et godt nytår ønskes alle elevskriftets læsere. Send en venlig tanke til os under »Sydkorset« ind imellem.

*Kirsten, Kjær og børnene,
Bodil, Terkel, Lone og Niels*

Et valg, der forpligter

Ringe Fri- og Efterskole er, som navnet fortæller, en kombineret skole, og det er i høj grad et faktum, der kræver, at enhver medansvarlig i denne sammenhæng gør sig klart, at her er tale om noget helt enestående, som vi skal værne om.

Forud for vores start her i Ringe har vi haft mange samtaler med bestyrelsen, Kirsten og Kjær samt møder med lærerne.

Tankerne bag et efterskolearbejde og bag et arbejde med uddannelse af unge bliver aldrig færdige og afsluttede. (Helt i Kirsten og Kjærs ånd!) Nye overvejelser, nye planer, nye synspunkter må altid optage os. Kan vi gøre det bedre, kan vi ved ændringer af den ene eller den anden art bedre opfylde de krav, der stilles til os? Kan vi finde veje, der giver de unge, vi i en periode har ansvar for, bedre muligheder i den hverdag, de skal virke i, ja, så skal vi sætte alt ind på at realisere det.

Sådanne pædagogiske og faglige overvejelser vil tage form efterhånden, som vi lærer at udnytte de vide rammer og de rige muligheder, der gennem tiderne er skabt her ved skolen.

Nu kommer det, fra først til sidst, ikke an på blot at erhverve sig faglig viden og gode arbejdsvaner, mens man går et år eller to på efterskole, selv om disse uomtvisteligt er nyttige og værdifulde egenskaber. Derfor er det heller ikke tilstrækkeligt, at vi – lærerne, Soffia og jeg – er dygtige undervisere og håndhævere af skolens regelsæt, vi må helhjertet føle os engageret i hver enkelt af vore elever og deres indbyrdes velbefindende.

Jeg nævner dette, selv om vi alle er af den opfattelse, at vi bruger megen tid sammen med vore elever, også ud over den skemalagte undervisning. Vi afholder højskole-weekend, månedsmøder, emnedage, udflugter, udvekslingsbesøg med andre efterskoler m.m.

Undervisningsminister Bertel Haarder fremsendte i indeværende skoleår et brev til alle skoler – også fri- og efterskoler – omhandlende det mest negative ved 80'ernes skolebillede: mobning. Hvorfor skul-

le vi bilde os selv ind, at det ikke vedkommer os, at det slet ikke forekommer på vores skole? Desværre møder vi fænomenet i sit udspring og dæmmer derpå op for det gennem vor livsanskuelse, dels i foredragstimerne og dels gennem den redelige samtale, som den forekommer på klassen, i hyggestuen, på elevværelset eller hvor en given situation muliggør det.

Al pædagogik foregår principielt mellem ligeværdige parter. Ikke lige eller ens, men netop lige værdige. Og dette fundamentale princip kan ikke understreges kraftigt nok. Vi kan være så dygtige, og vi kan lære så megen klog pædagogik, det skal være, glemmer vi ligeværdigheden, skrider vi af sporet, for det grundlæggende i al pædagogik er samtalen, og den kan kun foregå mellem lige værdige. »Hvis du forstår den kunst i en samtale med en anden at gøre dig til »ingen«, får du bedst at vide, hvad der bor i det menneske«. (Søren Kierkegaard). Der er ægte, varme følelser i ethvert menneske, og det er én af vore virkelig store opgaver at lære vore elever at udvikle denne menneskelige varme, så den rækker endnu længere ud end til den nærmeste kreds af få, udvalgte venner.

Vore elever mærker ret hurtigt, at et efterskoleophold her er lagt an på et meget bredere grundlag end det, der står skrevet i øjnene på de fleste 15-16-årige unge med en eksamen ventende inden for en overskuelig fremtid: Får jeg nu nogle gode karakterer? Denne eksamensfiksering er egentlig, set i lyset af vor samfundsstruktur, meget forståeligt stærkt indgroet i ethvert ungt menneske, der ofte helt fra 7. klasse er blevet stimuleret, pacificeret eller frustreret som følge af de magiske tal, en besvaret opgave måtte være behæftet med. En dom, som selvsagt til enhver tid kan ændre éns sindsstemning fra det ene sekund til det andet. I netop det »univers«, hvor den unge befinder sig, mellem barn og voksen, mens der søges ud i en egen løbebane, er det vigtigt, at tiltrækningskraften fortsat kommer fra den største »planet«: familien og dens sfære. Med til denne hører både skole og kirke. I min barndom hørte disse to sammen som degn og præst, vel nok, fordi de var opstået på samme baggrund og blev støttet af de samme hjem. Der var en masse værdier forbundet med dette hjem-, skole- og kirketilhørsforhold, værdier uden tal, men meget talrige og personlighedsudviklende.

De grundlæggende værdier inden for det Grundtvig-Koldske menneske- og skolesyn har siden 1875 været udgangspunktet for at drive friskole, fra 1886 både fri- og efterskole, i Ringe. Med udgangspunkt i disse forudsætninger er linien lagt, og skolen her har fra starten ikke gjort meget væsen af sig som »holdningsskole«, men helt bestemt som Grundtvig-Koldsk. Hermed er der jo tonet rent flag om menneskesynet, og enhver, der søger om optagelse som elev her, modtager et personligt brev med opfordring til at komme og besøge os, for at vi på den måde kan gøre både ansøgeren og dennes forældre helt klart, på hvilket grundlag, vi driver skole – og dermed undgå for mange misforståelser på det grundlag efter skoleårets start.

En afgørende forudsætning for, at ansøgeren kan foretage et reelt valg, er grundig oplysning fra vores side.

Et af de mest betydningsfulde begreber i en pædagogisk praksis er ikke alene samtale, men også i høj grad *sammenhæng*. De sidste 20-30 år har været præget af en ensidig materialistisk samfundsudvikling og en forbrugerisme, stærkere styret af mediernes tilsyneladende harmløse autoritet. Hvem bestemmer, hvad den kostbare tid skal bruges til? Er fjernsynsapparatet blevet familiens overhoved? Jeg har altid været af den mening, at ansvaret for børnene hørte forældrene til. Når man har ansvaret, tager man sig altså også af opdragelsen. Intet led i opdragelsesprocessen, identitetsudviklingen kan udelades. Når man taler i den sammenhæng, vi kender fra Grundtvig, drejer det sig om »det hele menneske«. For mig at se har vi forældre let ved at forsømme vort ansvar midt i disse år med en nyteknologisk revolution, og det kommer til at svie til os selv og vore børn, såfremt vi ikke personligt og ansvarligt tager os af deres opdragelse og fortæller dem forskellen mellem det, der kommer fra hjertet og det, der kommer fra hjernen. Enhver tids ungdom har krav på udfoldelse af livsglæde. Det grundtvigske livssyn udgår af det poetiske i tilværelsen. Ingen har selv valgt sin tid at leve i, og det er jo dog ikke de unges skyld, at de af og til har svært ved at finde sammenhæng i tilværelsen. Her ser jeg helt tydeligt, at vi som skole også i disse år har en særlig opgave ved at vise vore elever, at vi kan lide at synge med dem, bede med dem, fortælle for dem og være sammen med dem, også uden for timerne.

Liv, livsglæde, frihed, spontanitet kan kun eksistere – og overleve – ved en tidligt påbegyndt, konsekvent indlæring og overholdelse af et vist minimum af »spilleregler«, af grænser og rammer for frihed.

Tryghed er formodentlig den væsentligste forudsætning for en bæredygtig identitet, og dermed for positiv selvudfoldelse og handlingsforpligtende medansvar for fællesskabet. Så lad os da i fællesskab værne om det egentlige levende Danmark, det, der virker i vore sind og hjerter og næres af tro og kærlighed. Det er livskvalitet at lære sig selv og sin Gud at kende.

Mens vi var i Afrika, skrev jeg ind imellem lidt digte. Lad mig slutte med et af dem og ønske alle elevskriftets læsere en glædelig jul og et godt nytår.

Soffia og Uffe, Bjarke, Daniel og Lars Bo

For kærlighed at kende
er det at gi' sig helt
og gøre ven af fjende
at samle hvad er delt

I tanken skal du råde
en bod på stort og småt
og lade livets gåde
få sol i tågens gråt.

Mennesket er ingen traktat...!

Kort før julen 1849 skete der noget afgørende i den russiske forfatter Dostojevskijs liv. Han var blevet arresteret af zarens politi ved en razzia mod en revolutionær studenterklub. Sammen med 32 andre politiske »oprørere« sad han i fængsel fra d. 22. april 1849 og indtil juletid samme år. Den 22. december – tidligt om morgenen – blev den endelige dom afsagt. Efter at alle 33 fanger var blevet kørt ud til en åben plads udenfor Skt. Petersborg (Leningrad), blev de hver især iført en tynd ligskjorte, der var deres eneste værn imod 22 graders kulde. Totalt ydmygede og skælvende af kulde og angst hørte de dommen blive læst op for dem: Døden. De skulle skydes. Soldaterne stillede sig op på række og geled og lagde an til skud. Men netop som Dostojevskij og de øvrige fanger stod og ventede på braget, smerten, tomheden kom zarens budbringer ridende ind på pladsen. Han viftede med et hvidt lommetørklæde og fik standset soldaterne, inden de fik skudt. I sidste øjeblik benådede zaren de dødsdømte – de skulle i stedet sendes til Sibirien for at udføre straffearbejde i otte år. Alle som én blev fangerne totalt lamslåede. En enkelt blev fuldstændig vanvittig og brølede i sit afsind som et vildt dyr. Det viste sig senere, at zaren på intet tidspunkt havde ønsket, at fangerne skulle dø. Det havde altsammen været det rene skuespil. Zaren havde kun villet vise sin nærmest guddommelige magt over fangerne. Som en anden gud kunne han skalte og valte med livet – ved et fingerknips kunne han suverænt afgøre et menneskeliv. Ydmygelsen var total – zaren opnåede, hvad han ville. »Mit hjerte bløder. Livet er en gave fra Gud, en lykke. Hvert minut kunne blive evigt liv for os. Det skulle de unge bare vide! Nu former mit liv sig om. Det bliver født på ny, i en ny form. Men håbet opgiver jeg aldrig, det sværger jeg dig til«, skrev Dostojevskij til sin bror lige inden han blev kørt den lange og kolde vej til Sibirien. Hvad han havde oplevet i de tyve minutter, som hele »forestillingen« havde varet, var så intenst og stærkt, at han lovede sig selv aldrig at miste troen på livet – troen på, at netop i håbløs-

heden skænkes håbet til mennesket og forandrer dets tilværelse. »Livet findes overalt – det er inde i os og uden for os. Mennesker vil omgive mig også i fangelejren. Det at være menneske blandt mennesker og vedblive at være det, det ikke at lade sig knuse af ulykken, ikke at fortvivle – det er livet, og deri ligger meningen med tilværelsen«. Udgangspunktet for Dostojevskijs forfatterskab blev altså ikke en mere eller mindre velgennemtænkt teori om mennesket men en undren over, hvor selvmodsigende og spændingsfyldt ethvert menneskeliv er. »Mennesket er ikke en traktat på to sider, min herre! Mennesket er en gåde«. Denne gåde søgte Dostojevskij hele livet igennem, at finde en løsning på.

I »Idioten« beskriver Dostojevskij en dødsmerket ung mand, Hippolyt, der på et tidspunkt nedskriver sine sidste bekendelser, som han ved en gunstig lejlighed læser op for et større selskab. Inden da har han imidlertid besluttet sig for at tage sit eget liv. Han ved godt, at han kun har tre-fire uger tilbage at leve i – og han synes derfor ikke, at han kan nå at udrette noget som helst. Alle de bøger, han skulle have læst, bliver slængt til side. Det eneste han har tilbage er det frie valg, hans egen suveræne afgørelse – selvmordet. Da han læser op af sine bekendelser råber han ophidset: »Hvad skal jeg med jeres Pavlovske park, jeres solopgange og solnedgange, jeres blå himmel og jeres tilfredse ansigter, når al denne overflod, som ikke har nogen ende, straks fra begyndelsen har udelukket mig som en overflødig gæst? Hvad har jeg at gøre midt i denne skønhed, når jeg hvert sekund må tænke på at selv den usle flue der summer omkring i solens stråler har del i denne herlighed, denne jubel, føler sig på sin rette vej, og er lykkelig, mens jeg alene er en forstødt skabning«. For Hippolyt ligger livets mening ikke i at nå et eller andet mål, men snarere får hans liv fylde og mening i hans stræben efter målet. »Vær overbevist om at Columbus ikke var lykkelig da han *havde* opdaget Amerika, men da det gik op for ham, at det måtte være til. – Ikke derpå kom det an, at den nye verden virkelig blev opdaget. Det er livet det kommer an på, livet ene og alene, dets bestandige uafsluttede opdagelse. Ikke kundskaben om det«.

Columbus kunne ikke undvære sit mål – målet gav i bogstaveligste forstand hans liv retning. Han ville selvfølgelig ikke sejle rundt på

Atlantehavet uden grund og på må og få. Men derfor var det ikke afgørende for ham at nå målet. Den egentlige mening med hans lange færd lå gemt i dette, at han tog en udfordring op og forsøgte at gøre sine drømme til virkelighed.

Men Hippolyt har ingen drømme og intet håb. Miderne vil jo snart begynde at æde hans kadaver op, så derfor kan han ligeså godt få livet overstået så hurtigt som muligt. Hippolyt er som et pendul, der svinger mellem magtesløshed og livstørst. Selv om hans fremtidsudsigter mildest talt er elendige, skinner det hele tiden, at han længes efter at leve. Derfor handler han i desperation – uden håb.

Et andet sted i »Idioten« fortælles det, hvordan bogens hovedperson – fyrst Myskjin – i sine unge år opholder sig i Schweiz på et kursted. Han lider af epileptiske anfald og befinder sig derfor efterhånden i en total sløvhedstilstand. Ingenting fra hans omgivelser gør særligt indtryk på ham. »Alt og alle kom med sang og gik med sang. Kun han alene vidste intet og forstod intet, ikke menneskene, ikke tonerne, alt var ham fremmed. Kun han alene var forstødt«. Ligesom Hippolyt oplever fyrsten, hvordan det er at føle sig forkastet af alle mennesker og udenfor naturen. »Jeg husker det tydeligt, jeg var knuget af et uudholdeligt tungsind«. – »Det frygteligste var at jeg følte mig fremmed for alt. Jeg var vis på at denne følelse af fremmedhed efterhånden ville dræbe mig«, og så sker det: »Det var i Basel, og vækket blev jeg ved at et æsel hensatte mig i den største forbavelse, og af en eller anden grund tiltalte det mig over al måde. I samme øjeblik blev det lyst inde i mig og mørket forsvandt«. Før var fyrsten et lidende menneske – nu er han blevet med-lidende. Denne medfølelse kommer helt bag på ham og overvælder ham – mørket forsvinder på grund af et æsel! Ligesom Dostojevskij selv havde oplevet det, bliver fyrsten »besat af livet«. Det fører en masse misforståelser og groteske scener med sig. Det hænger sammen med, at fyrsten slet ikke – som vi andre mennesker – ejer evnen til at sikre sig og gardere sig. Fyrsten oplever livet som en gave (skænket ham ved et æsels skryderi!) og derfor kan det aldrig falde ham ind at bringe sig selv i sikkerhed. Besat af livet og overmandet af en spontan medfølelse overfor sine medmennesker skænker han ud til højre og venstre af bare godhed.

Efter at Dostojevskij var blevet benådet ved juletid 1849 lovede han sig selv at gøre hvert minut til et århundrede og ikke at spilde så meget som en brøkdels af et sekund. Han havde indset, at dødens nærhed gav livet en så intens dybde, at hele hans foregående liv forekom ham fuldstændig overfladisk og tomt – »Døden har fået livet til at lyse«.

Som du sikkert allerede har gennemskuet, så vil jeg atter i år indkalde nogle vidner til afhøring »i livets sag«. Vidner som »står på livets side« og som skal søge at overbevise dig om, at kampen mellem afmagt og livsmod er den afgørende »kvalifikationskamp« i dit og alle andre menneskers liv. Det gælder i år, at jeg hovedsageligt vil lade vidnerne selv komme til orde og dermed trække mig selv lidt i baggrunden.

Dit og mit liv afhænger ikke i første række af ting, som vi vedtager eller arrangerer på forhånd. »Mennesket er ikke en traktat...« Hele tiden, hver dag oplever du sikkert, hvordan du overrumples af ydre begivenheder og af indre følelser. Livet kommer hele tiden »bag på os«. Dostojevskij oplevede det stærkt og intenst med ligskjorten på – du og jeg oplever det også hver dag, men vi er og bliver nogle »slamberter«. For vi lægger for det meste ikke mærke til det.

De ting, der bærer vores liv, tager vi nemlig alt for ofte som en selvfølge. Dostojevskij måtte selv indrømme, at på trods af alle besværgelser og løfter kunne han ikke leve op til det liv, som han inderst inde vidste han havde at leve. Hans livs muligheder var uanede og enorme, og alligevel, magtede han intet, syntes han. De udtømmelige kilder af godhed og medfølelse, som hans liv rummede, øste han alt for lidt af.

En af Karen Blixens fortællinger »En opbyggelig historie« foregår i Paris. I begyndelsen af fortællingen beskrives vintervejret i Paris.

»I de dunkle mellemrum mellem gadelygterne gav den faldende sne sig kun til kende for de vandrende som en øjeblikkelig, iskold, krystallisk berøring af øjenvipper, mund og hænder. – Sneen faldt på tagene og blev liggende, den faldt i Seinen og blev eet med flodens sorte, kolde vand. Notre Dame kirkens tårne stod mørke og vældige i natten, som stejle, grumme klipper, der skrånede opad i det uendelige«. Stykket har egentlig ikke direkte betydning for historien, men

det er meget typisk for K. Blixen. Alle skabninger på jorden – alt lige fra det mindste snefnug til det vældigste kirketårn – har fået et »liv«, som er formet på forhånd. Også mennesket har fået skænket et liv på godt og ondt, i medgang og modgang. Her har du og jeg samme betingelser som muldvarpe, kakaduer og æbletræer. Men mens naturen »fik liv« og blot udfolder sig efter bestemte regler – traktater – så fik mennesket desuden »livet *at leve*«. Derfor er dit og mit liv ikke alene en gave men også en op-gave, som det er afgørende, at vi siger ja til at prøve at løse. Når Albert Camus i sin tid sagde, at »der findes kun et virkeligt alvorligt filosofisk problem: selvmordet. At afgøre om livet er værd at leve eller ej, er at besvare filosofiens grundspørgsmål«, så mente han netop noget af det, jeg skrev om sidste år. At afgørelsen om hvorvidt livet er værd at leve eller ej lagte i hvert enkelt menneskes hænder. Vi må derfor hele tiden besinde os på, at hvis vores liv er »en gave« og til låns, ja så kan vi altså ikke engang takke os selv for det. Vi må indse, at selv om vi inderst inde ved, at døden og tilintetgørelsen altid får det sidste ord, så må vi prøve at give vores liv så megen dybde og mening som muligt så længe vi – trods alt – lever det.

I Jakob Paludans bog »Jørgen Stein« fortælleres der om amtmand Steins søn Jørgen, som gennem hele sin opvækst lever et beskyttet og trygt liv. Han oplever imidlertid 1. verdenskrig – meget indirekte og fjernt ganske vist, men krigen medfører enorme samfundsændringer og en stor forandring af folks sociale position. Derfor oplever Jørgen sit liv og dets muligheder som et liv i stor usikkerhed. Mens fortiden hele tiden forekommer ham som noget afsluttet og overskueligt, så oplever han sit nærværende liv som meget åbent og uafsluttet. Han drømmer sig tilbage til barndommen og er derfor ikke »et med sig selv«. »Der sad i ham en erindring om, at han engang som barn havde været væksterne meget nærmere end nu, og han prøvede, om han ikke kunne gå vejen tilbage«. »Mens han ledte ind i buskadset, var det den brudte forbindelse, han atter ville gribe, han længtes tilbage med længslens lykkefugl kvidrende inde i sig efter en fjern morgen for lang tid siden, da han var vågnet alene på en grov rød sofa og planterne derude viftede med lystig fortrolighed til ham. Men buske og træer ville ikke rigtig åbne sig for ham, skønt han i

bogstavelig forstand trængte så dybt ind i dem, han kunne. Det var, som de på en trist fantasiløs måde forblev busk, gren og blad, og lod ham stå udenfor med sine sorger«. Jørgen står for at skulle rejse hjemmefra til storbyen Aalborg, og han føler sig afmægtig: – »han måtte videre ud i livet, men netop når enhver chance er glippet,

kaster forhåbningens fange sig i stigende afsindighed mod den lukkede mur«. Det Jørgen oplever, og som jeg tror opleves særligt intenst når man hverken er barn eller voksen, er, at der findes to måder at forholde sig til sit liv og sin omverden på. Dels har vi en trang til at søge det vi er trygge ved – fortiden. Dels har vi en eventyrlyst og appetit på livet som gør, at vi tør kaste os ud i usikre opgaver. Vores liv må bestå af begge disse måder at forholde sig til livet på. Drømmen må ikke som i Jørgens liv savne fodfæste i det virkelige liv men give næring til denne »erobrertrang« og give livet retning.

En modstandsmand (Arne Sørensen, medlem af Danmarks Frihedsråd under den tyske besættelse) blev engang spurgt om, hvorfor han gjorde modstand imod tyskerne, og han svarede nogenlunde sådan her: »Jeg og alle mine fæller gik såmænd ikke rundt og spekulerede så meget over livets mening og alt det der – det var så at sige forudsætningen for altsammen, og det eneste vi havde at gøre var at lade meningen gå på livet løs...«

Den russiske digter Jevtusjenko udtrykte engang noget af det samme, da han fortalte om massakren i Stalingrad i vinteren 1942-43, hvor i tusindvis af mennesker døde. Da han blev spurgt, om alt var glemt svarede han: »Vi russere bærer alle asken fra Stalingrad på vore øjenlåg«. Fortidens rædsler – asken – sad da enten som en byrde, der hele tiden tyngede øjnene i og lukkede af for udsynet frem i tiden – eller asken sad der som en evig påmindelse og forpligtelse overfor naturen og medmennesket. I dit og mit liv gælder det da om at turde vende ansigtet imod udfordringerne i tiden frem – og i denne skuen fremad er det så afgørende, om vi lader »asken« og fortiden lægge sig som et tågeslør over os eller om vi formår med Søren Ulrik Thomsen at sige: »Træerne vokser ikke ind i himlen. Men de vokser ud i luften, som vi ånder, og ned i jorden til de døde, som vi savner. Og det er alt nok«.

Endnu engang ønskes I alle en god jul og alt godt i det nye år.

Anders Walther Carlsson

Årets gang

- 16/8 Den 16. august begynder et nyt skoleår. Vi siger velkommen til ca. 15 andenårselever og 80 nye elever samt en ny lærer Aage Pedersen.
- Mandag og tirsdag præsenteres valgfagene og skemaerne skrives.
- Onsdag tager vi på tur til Svanninge Bakker, Horne Land og årets første tur til Nørresø.
- Torsdag er der brandøvelse og en brand-go' film.
- Fredag er kontaktgrupperne på besøg hos kontaktlærerne.
- 29/8-30/8 Alle elever bliver på skolen til »ryste-sammen« weekend. Lørdag tager vi på tur til Tåsinge, hvor vi ser Valdemar Slot og Asger fortæller herom. Irene fortæller os den romantiske og sørgelige historie om cirkusprinsessen Elvira Madigan og hendes Sixten Sparre. Vi så endvidere deres gravsted ved Landet Kirke. Vi spiser frokost på Kjærs Gård. Aftenen slutter med disco.
- Søndag bliver lattermusklerne rørt under »Olympiaden«. Hvem husker ikke Jens Peters balance-balje, skigangen og Lars' kængurucykel. Om aftenen har vi en hyggelig visesang-aften.
- 15/10-16/10 Anderledes dage.
- Landbrugsspil, bankspil, besøg på Lammehave og arbejde på gården. Annes danskhold var på tur til Asgers gård på Langeland. To gode og udbytterige dage. Fredag aften månedsmøde med Erik Sommer. En virkelig god aften med musik og sang – og hvor også eleverne måtte op på scenen.

- 28/10 Til stor glæde for mange elever indføres der fast besøgsordning på skolen. D.v.s. at drenge og piger nu må besøge hinanden på værelserne fra kl. 15 til 17.45.
- 3/11 Vi får besøg af Sdr. Nærrå Efterskole. Vi spiller volleyball og til alles overraskelse *taber* Ringe Efterskoles lærere til gæsterne. Derefter discotek og fin forfriskning.
- 21/11-22/11 Højskole week-end.
 Alle på skolen yder en stor indsats for at gøre dette til en rigtig spændende week-end. Forældrene er på skolebænken sammen med eleverne, og der arbejdes ihærdigt i de forskellige værksteder med bl. a. sløjdaktiviteter, varmluftballoner, fedtsten, julegaver, drama, video og sund levevis.
 Lørdag aften synger vi, danser folkedans og rydder op.
 Søndag begynder dagen med morgenmad, gymnastik og gåtur. Derefter arbejder holdene kun afbrudt af middagsmaden til kl. 15, hvor arrangementet afsluttes med en kop kaffe.
- 23/11 Alle skolens lærere tager til regionsmøde og Kjær har en god anderledes-dag med eleverne.
- 4/12 Vi hygger os med juleklip og cacao før week-enden.
- 7/12 Nordfyns Ungdomsskole kommer på besøg. Gitte Elbæks dramahold viser os et meget spændende og anderledes stykke der hedder »Et tomt rum«.
- 8/12 Vi er indbudt til Friskolens julestykke og deres kor. Vi kom rigtig i julestemning!
- 15/12 Lucia-pigerne og lærere vækker blidt de øvrige elever

Er der film i kameraet.

Ved juleafslutningen.

med cacao og boller. Nogle af pigerne er næsten ugenkendelige uden make-up!

- 18/12 Dejljg julemiddag og banko med mange gode og særprægede gaver.
- 19/12 Forældrene er indbudt til jule-café og ser dramaholdets succes-stykke »Et tomt rum«. Vi ser folkedans, synger julesange, og koret synger for os. Endvidere læser Irene en julehistorie for os. Nu er det jul og juleferie!
- 3/1 Start på det nye år.
- 16/1 Vi rejser til Norge på skitur.
- 25/1 Kl. 4.00 atter på fast grund. Efter en tiltrængt lur samt udpakning drager vi alle til Svendborg og ser

Drama.

I Norge.

Hjem fra skitur.

»Pelle Erobreren«. En stor oplevelse, der sætter sindene i bevægelse.

- 31/1 Forældredag kl. 14.00 og efterfølgende månedsmøde kl. 19.00, hvor vi lytter til John Engelbrecht, som taler under overskriften: »Kun tamme fugle har længsel. De vilde flyver«.
- 2/2 Vi besøger Sdr. Nærrå Fri- og Efterskole, hvor vi overværer en vaske-ægte cirkusforestilling med alt hvad der dertil hører. Senere på aftenen er der discotek.
- 12/2 Kjær overtager aftenens tilsyn. Der bliver vist film og traktementet er boller og cacao.
- 13/2 Vi står tidligt op og får travlt med rengøring og andre forberedelser til vores vinterfest, der afholdes om aftenen. Det er nu rart at se alle de kendte ansigter fra sidste år. Underholdning helt i top: 60'er rock med nyt og gammelt rockorkester og skuespil opført af skolens lærere. Aftenens overraskelse er et totalt uventet besøg af selveste Elvis Presley! Eleverne står for afvikling af jitterbug-konkurrence. Herfra huskes især hvirvlende Mette, par nr. 7, hr. Lene og fru Lone samt Jette og Linda i flor-lette strutskårter.
- 19/2 En tiltrængt vinterferie starter.
- 8/3-10/3 Vi deltager alle i et førstehjælps-kursus. Så nu er vi i stand til at træde til i enhver situation!!
- 11/3 Vi overværer en stor fredskoncert på Hjemly Fri- og Efterskole. Aktørerne er elever fra andre efterskoler på Fyn.
- 17/3 Afvikling af det årlige Ringe-stævne. Vi ser mange flotte og fantasifulde opvisninger og som afslutning

Smil nu.

Opvisning ved forældredagen.

på dette overværer vi en danseopvisning af Eva Rokkedals danseskole. Til slut er der stort discotek.

- 19/3 Forældredag og gymnastikopvisning. Om aftenen bliver vi ført ind i musikkens verden med Mogens Dalsgaard som underholder.
- 24/3 Eleverne ser »Tante Jutta fra Calcutta« med friskoleforældre som skuespillere.
- 11/4 Vi drager over på den anden side af vejen til gymnasiet, hvor vi imponeres af det fantastiske stykke om Christen Kold »Tegn og Tunge«. Den iørefaldende musik og de flotte opsætninger sætter sine spor hos os.
- 16/4 9 klasserne tager over og besøger Risø.
- 19/4 Besøg på Nordfyns Ungdomsskole fra kl. 16.00. Forskellige sportsskammer afvikles og efter rundvisningen bliver vi underholdt af skolens kor. Sidst på aftenen er der discotek.
- 23/4 Vi har inviteret de kommende elever og deres forældre til rundvisning, orientering om skolen v. Uffe Østergaard, gymnastikopvisning samt folkedans.
- 24/4 Vi er med bus ved Fyns Hoved hvor nogle af os (de friske!) når hele turen rundt. Filmforevisning om aftenen (Silkwood).
- 2/5-5/5 De skriftlige prøver afvikles. 8. klasse er i praktik.
- 6/5 Tur til Nørresø om eftermiddagen. Dejligt forårsvejr. Vi tilbagelægger ruten på rekordtid - jo før vi er hjemme, jo før har vi fri. Hovsa! Hvor er Tine og Kasper?

1. hjælpeskursus.

- 24/5-3/6 De mundtlige prøver afvikles. Vi når både højt og lavt på humørskalaen. 8. klasse er på tur til Langeland med Asger og Irene.
- 2/6 Vi holder en lidt forsinket maj-fest på gården med alt hvad der dertil hører: dans om majstang, opførelse af »Uffe hin Spage« og indtagelse af diverse forfriskninger.
- 4/6-5/6 Elevmøde. Jubilarer m. fl. spiser frokost kl. 12.00. De øvrige gæster ankommer kl. 15.00. Aftenens underholdning: »Som de vil há dig« opført af Anni's danskhold. Senere er der frit valg mellem »bregne-havemusik« og disco-rytmer.
- 14/6-17/6 Lejrskole i Ho. Afsluttes på Kjærsgård fredag aften.

RINGE FRI- OG EFTERSKOLE
1987 - 1988

Afslutning på »Kjærsgård«.

18/6 Skoleårets sidste dag. Forældrene ankommer kl. 10.00 og efter fælles morgen-ta-selv-bord er det tid til vi alle skal tage afsked med hinanden – selvfølgelig ikke uden en enkelt tåre.

Tak for et godt skoleår.

Jørn, Liselotte, Gitte og Anne

Alle Årsskriftets læsere ønskes en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Lejrskolen i Ho 14.-17. juni

Som afslutning på skoleåret valgte vi at lave en samlet lejrskole i Ho. Lejrskolen her er dejligt indrettet i den nedlagte skole.

Ugen før blev der som oplæg til turen orienteret om følgende emner:

Den vestjyske natur, Skallingen, Marsken, Vadehavet og Ho Bugt. Det er vort indtryk, at den tid, vi brugte til emnet, var godt anvendt, idet alle havde kendskab til de ting, de blev præsenteret for på turen.

Den 14. juni drog vi afsted først på dagen og havde planlagt, at begge busser fulgtes ad.

Første ophold gjorde vi i israndsskabet ca. 5 km vest for Kolding, hvor der ved hovedvej 1 springer en kilde. Vi fik strakt ben og smagt på frisk kildevand.

Det gik hurtigt videre til egnen mellem Brørup og Holsted, hvor vi så på bakkeøer, som dannedes, da isen smeltede bort efter sidste istid. Herefter kørte den ene bus under Jørns ledelse til Ribe, hvor man bl.a. så på Carl Henning Pedersens udsmykning af koret i Ribe Domkirke, Sct.Katharinae Kirke, Det gamle Rådhus, Maren Spliids Hus, Stormflodspælen og Slotsbanken, inden turen gik nordpå til Ho.

Den anden bus fortsatte mod Esbjerg, hvor vi kørte en tur på trafik- og fiskerihavnen, og herfra videre ad små, støvede grusveje gennem Sjelborg plantage til Myrthue jernalderboplads ved Varde Å's udløb. Derefter så vi de berømte kalkmalerier i Ål Kirke. Ved 16-tiden var vi i Ho.

Om aftenen havde nogle af lærerne arrangeret terrænløb i Ho Plantage. Her bør vi nok for en god ordens skyld fortælle, at lærerne kludrede lidt i det m.h.t. at få placeret posterne rigtigt, så løbet fik et andet forløb end tiltænkt. Det blev ikke »en lille appetitvækker«, men for mange, dem med sans for proportioner, et LANGT løb,

hvilket jo i sig selv også var en oplevelse inden den noget sene aftenforfriskning i den kølige, lyse sommernat.

Onsdag skulle vi på heldagstur til Skallingende. Vi havde lejet 50 »racercykler« og planlagt, at eleverne skulle være to om hver enkelt cykel og skiftes til at cykle og gå den knap 30 km lange tur. Vejen ude på Skallingen er et kapitel for sig. Første halvdel er en sparsomt vedligeholdt betonvej, som blev anlagt af tyskerne under 2. verdenskrig, og resten er et spor langs østsiden af klitrækkerne, så pudsigt nok opstod der en del skærmydsler om, hvem der havde gået eller cyklet længst, når man skulle skifte. Andre, der valgte »strandvejen« derud, havde samme problem, mens de, der havde valgt at gå hele turen, kunne more sig over »Cykel/gå-folkets« meningsudvekslinger.

Ét er plan at lægge – andet, plan at følge. Vi kom forsinket afsted fra lejrskolen, så hyrdens beretning om livet på Skallingen ude ved Vogterhuset måtte aflyses, da han ikke havde tid til at vente længere end den aftalte tid. Vi skulle være ude på Skallingende ved lavvande, ca. kl. 11., for at få den bedste oplevelse af de specielle forhold, der er ved naturen netop her. Da vejret var med os, blev det en dejlig oplevelse, selv om enkelte vist mente, at det var meget besvær at gøre sig, bare for at sidde på den yderste klit derude og spise den medbragte frokost, til lyden af bølger, mågeskrig og lærkesang samt blæstens raslen med sand og marehalm, inden man skulle samme vej tilbage. Anderledes så det ud for dem, der brugte sanserne og oplevede den særprægede natur på Skallingen og ved Ho Bugt, der udgør den nordlige del af Vadehavet. Netop her er det specielt, fordi der ikke er gjort noget for kunstigt at indvinde land. Af samme grund er området mellem ebbevejen til Langli og Skallingende fredet af videnskabelige grunde.

Efter turen havde eleverne fri indtil spisetid, og om aftenen hyggede man sig med boldspil, mindebogsskriveri og andre stille aktiviteter.

Torsdag formiddag skulle vi bl.a. se på aflejring, opslemning og dyreliv i Vadehavet.

Vi var delt på fire hold og gik ad forskellige ruter i området, så ikke alle på en gang var i Vaden, hvor man kunne se i fuglekikkert, gøre studier af vand- og bundprøver; men man måtte ikke kaste med

mudder! – og dog, helt undgås kunne det jo ikke. For enkelte, som faldt i »et hul«, blev det til et sandt orgie af et mudderbad. Godt, at der var en haveslange ved lejrskolen, så de kunne spules rene, før de kom ind. Efter frokost var der frieftermiddag, som mange brugte til en tur til Blåvand, mens andre slappede af eller gik tur i Ho-området. Om aftenen fortsatte man med hyggeligt samvær og sluttede af med en meget god underholdning i cafe »Lejrskolen ved Ho Bugt«.

Fredag morgen var der opbrud, og så snart vi havde ryddet op efter os, kørte vi fra Ho. De to busser byttede rute, så dem fra Ribeturen kom på den anden tur i modsat rækkefølge, og lige sådan for de andre; men inden var vi på Fiskeri- og Søfartsmuseet og Saltvandsakvariet i Esbjerg, hvor de, der havde meldt sig til dissektion af fisk, oplevede, at der på mere end en måde er forskel på fisk, mens de andre havde ekstra god tid til at nyde alle de mange, spændende ting.

Inden vi kørte videre, spiste vi frokosten sammen på plænen udenfor sælarieret, og efter et kort ophold i Esbjerg kørte vi mod Fyn og Langeland, her var vi sat stævne til afslutningsmiddag på Humble Kro, hvor skolens øvrige personale og lærere, der ikke var med på turen, sluttede sig til. Mætte og veltilpasse forlod vi kroen. Busserne kørte eleverne, Kjær og Jens Peder til Ristinge Klint, hvor vi gik en dejlig tur og nød solnedgangen, inden vi kørte til Kjærsgård.

Her var der stillet an til afslutningsfesten, som forløb godt med de sidste huj- og hast mindebogsskriverier, afskedsknus og smil gennem tårer-dans, inden finalen med bål på stranden og båltale af Kjær.

Ved midnatstid kørte vi hjem til Ringe – hjem til afsked og afslutning på et godt skoleår.

Erling og Jens Peder

Forventningsfulde stemmer,
borde stilles op,
dækkes, pyntes.
Rengøring ude og inde.
Kaffebord med levende lys og sang.
Vi går til timer med far og mor
– eller andres forældre og søskende.
Eller vasker op;
alle arbejder koncentreret
Hygger sig
Overrumplende hurtigt er tiden løbet
– til bords igen.
På Island var vi,
tilbage til Njals dage
Vi næsten så de flotte kæmper,
hørte deres klingende sprog,
inden vi trådte dansen.
Sønderborg dobbeltkvadrille
Hjertepiloten
Hot time
Vi sveder, kæmper, griner.
Morgenmad, motion.
Alle iler atter tilbage til arbejdet
Søndagen går – alle har ydet en indsats
Endnu engang – en dejlig Højskoleweekend!

I ønskes alle en glædelig jul og et godt nytår af

Jacob, Stine, Robert og Herdis

Tipskupon i december måned

I december måned blev der afviklet 13 kampe af meget forskellig art. Alle på skolen havde mulighed for at give et bud på udfaldet af de enkelte kampe. Ideen med 13 tipstegn var hverken et bidrag til den aktuelle debat om lottospil i Danmark eller et forsøg på at stille danskernes spillelyst. Hertil var præmierne for små og indsatsen for lille. Alle kunne nemlig helt vederlagsfrit udfylde en kupon med en enkelt række uden brug af halv- og helgarderinger. Tilbage var så at man havde skabt en øget publikumsinteresse omkring udfaldet af de 13 kampe.

Alle på skolen bidrog med aktører i slagene, der blev udkæmpet. Først og fremmest klubberne, som indenfor netop deres område stillede to hold op: i fodbold, håndbold og i volleyball; men derudover var der bl. a. badminton, æggevæddeløb, sækkeløb, tovtrækning og balancebomfægtning. Stor interesse var der især om lærernes fægtekampe mod eleverne på balancebommen. Elevholdet vandt over lærerne i overlegen stil. Om det var svag slagkraft eller svigtende balanceevne, det er pga. manglende videooptagelser endnu ikke gennemanalyseret.

En enkelt kamp, nemlig strikkekampen mellem to af skolens mandlige lærere, kunne ikke gennemføres på det planlagte tidspunkt, så her fik vi, som eneste kamp på kuponen, fundet det rigtige tegn ved tendenslodtrækning.

Tovet i alle de tunge vægtklasser af tovtrækningen kunne ikke holde, så her var der stærkt øget underholdning, dog på bekostning af den sportslige værdi. Selve tegnfordelingen har ikke så stor interesse, men der blev fundet 1 række med 11 rigtige som det bedste resultat blandt 115 kuponer.

I ønskes alle en glædelig jul og et godt nytår.

Ida, Esben, Anni og Poul

Vær ikke bange for at være rundhåndet med ros
– og menneskene vil være taknemlige for dine ord
og mindes dem, måske i årevis efter
at du selv har glemt sagen

De bedste ønsker om en god jul samt et godt nytår.

Astrid Hansen

Hvad er det nu...

Ja, hvad er det nu alle de mange aftener går med. Det har jeg prøvet at kigge lidt på. Alle er naturligvis ikke med til alle aktiviteter, men er det alligevel ikke utroligt, hvad vi når på et år på efterskole:

badminton	se film
snobrød	spark til dåse
sang	pejsehygge
læse avis	gå aftentur
fodbold	indslag fra tipskuponen
psykodrama	teatertur
sy lapper på sit tøj	besøg på andre skoler
biografture	postkort
ryge	poesiværksted
rockorkester	springgymnastik
Lucia-optog	basketball
data	kede sig
skak	majfest
fortælling	foto
volleyball	male påskeæg
pyjamas-party	kortspil
øve skuespil	høre historie
bordtennis	aftenforfriskning
jule-café	folkedans
snakke	pandekagebagning
skrive stil	pandekagespisning
lysestøbning	spille bob
skrive brev	se tv
lege tepotteleg	julegaver
se video	have gæster fra andre skoler
silkemaling	syng sammen aftener, håndbold
julepynt	dart

lejr-bål
lave uroer
læse lektier

indskrivningsmatematik
læse bøger
aften/natløb (Ho)

Og så har jeg muligvis glemt nogle aktiviteter, dem kan du selv føje til. Listen må gerne bruges som aktivitetsliste eller idekatalog, hvis du skulle kede dig.

Hilsen fra Anne, Karen, Ole og Irene

Fra højskoleweekenden

Sådan skal du gøre.

Hvornår var det nu det var?

Kjær blev »Ridder af Dannebrog«?

Gitte, Anne, Jørn, Liselotte og Lisbeth startede på skolen?

Kirsten og Kjær var tre uger i Afrika?

En tre-dages lejr tur til Sydslesvig, hvor Asger og Johan spillede »hund og herre«?

Jesper Nielsen, der havde stor succes i Ringe Købmandsgård?

En del elever blev gjort opmærksom på, at det måske var en god ide, at holde op med at ryge.

Det år, hvor vi fandt ud af, hvem der var Klaus og hvem der var Poul?

Det år Asger og Inger fik Line?

Fem år siden

Rubeck fortæller om Danevirke.

Skønt at gå på efterskole.

10 år tilbage

Lejrskole i Frederikshavn. – Di-sko.

Indmarch i Ringe Hallen.

De ansatte

Erling Andersen, Egsmarken 4, 5750 Ringe
 Anni Bjærge, Holmehøjvej 2, 5750 Ringe
 Anders Walther Carlsson, Kildevangen 16, 5750 Ringe
 Jens Peder Christensen, Snarupvej 7, 5750 Ringe
 Soffia Danieldottier, Ringe Fri- og Efterskole, 5750 Ringe
 Gitte Elbæk, Kildevangen 14, 5750 Ringe
 Anne Glent-Madsen, Gestelevvej 24, 5750 Ringe
 Astrid Hansen, Volstrupvej 7, 5750 Ringe
 Lars Lienggaard, Kildevangen 16, 5750 Ringe
 Asgar Madsen, Kildevangen 56, 5750 Ringe
 Jørn Mathiesen, Hestehavevej 1, 5750 Ringe
 Bente Moustén, Schrumnsvej 8, 5700 Svendborg
 Poul Pedersen, Holmehøjvej 2, 5750 Ringe

*Det praktiske personale i formiddagspausen.
 Fra venstre: Jens Overgaard, Henning Mørch, Gunnar Johansen, Kirstine Villadsen
 og Karen Jervelund.*

Birgit Aagaard ved regnskabet.

Aage Pedersen, Ørbækvej 32, 5854 Gislev
 Herdis Hune-Rasmussen, Hallingager 42, 5750 Ringe
 Robert Hune-Rasmussen, Hallingager 42, 5750 Ringe
 Irene Rygaard, Rolighedsvej 15, 5750 Ringe
 Liselotte Svane, Hestehavevej 1, 5750 Ringe
 Uffe Østergård, Ringe Fri- og Efterskole, 5750 Ringe
 Birgit Aagaard, Grøftager, 5750 Ringe
 Gunnar Johansen, Søgårdsvej 5, 5750 Ringe
 Henning Mørch, Grøftager 56, 5750 Ringe
 Jens Overgaard, Stævningen 3, 5750 Ringe
 Karen Jervelund, Tværgade 20, 5750 Ringe
 Kirstine Villadsen, Ribersvej 8, 5750 Ringe
 Solveig Bødker, Nordsangervænget 6, 5854 Gislev
 Signe Brink, Ringe Fri- og Efterskole, 5750 Ringe
 Annette Bønke, Ringe Fri- og Efterskole, 5750 Ringe
 Lone Hansen, Ringe Fri- og Efterskole, 5750 Ringe
 Susanne Poulsen, Ringe Fri- og Efterskole, 5750 Ringe

Glædelig jul ønskes af medarbejderne.

Fra venstre: Signe Brink, Annette Bønke, Susanne Poulsen, Ingrid Petersen (barselsvikar for Solveig) og Lone Hansen.

Rigtig glædelig jul ønskes tidligere og nuværende elever, hvis hjælp i køkkenet vi har været taknemlige og glade for.

Meddelelse fra elevforeningens bestyrelse

Den vigtigste begivenhed for elevforeningen i år har været elevmødet den 4. og 5. juni. Her blev der sagt farvel til skolens nu tidligere forstanderpar, Kirsten og Gunnar Kjær, og velkommen til det nuværende forstanderpar, Soffia og Uffe Østergård.

Ved den lejlighed var det glædeligt at konstatere, at så mange gamle elever var mødt op, og heraf kan nævnes over 20 og 50-års jubilarer. Ved mødet blev elevforeningens R.E nål i guld overrakt Gunnar Kjær og en Flora Danica nål overrakt Kirsten Kjær af elevforeningen, som tak for deres 22 årige virke på skolen. Desuden blev Erling Andersen udnævnt til æresmedlem af elevforeningen for sit mangeårige virke i foreningens bestyrelse.

To medlemmer er siden sidst trådt ud af bestyrelsen. Først Lars Hansen på grund af travlhed og dernæst Connie Madsen, der i mere end 10 år har været med i bestyrelsen, og her har været meget trofast og omhyggelig i sit arbejde. Vi siger hermed Connie tak for det. I stedet for disse to er Michael Koch og Lone Nielsen indtrådt i bestyrelsen.

Til skolens bestyrelse er Søren S. Johansen og Niels Nyholm blevet genvalgt.

Desuden kan nævnes, at vi i elevskriftet foruden en liste over samtlige ansatte på skolen og meddelelser om månedsmøder, hvor gamle efterskoleelever kan komme, fremover også vil forsøge at have et stykke om begivenheder og billeder fra tidligere hold på skolen. I første omgang 5 og 10 år tilbage.

Alle ønskes en glædelig jul og et godt nytår.

Bestyrelsen

Månedsmøder

Søndag den 29. januar '89 kl. 19.00:

Kom og vær med til en spændende aften i selskab med Helge Nordholt, der er tidligere medlem af slædepatruljen SIRIUS. Han vil fortælle om et liv blandt hunde, isbjørne, moskusokser, polarræve og andre dyr. Om at overnatte i telt i månedsvis i 40 graders kulde, om slæderejser på 2500 km i selskab med bare én person, om hajfangst og sælragt og noget om dramatikken man kan komme ud for under det lange isolerede ophold på Grønlands nordøstkyst, af nogle kaldt for verdens paradys, af andre for verdens barskeste sted.

Fredag den 28. april '89

Foredragsholder er endnu ikke bestemt.

ELEV MØDET 1989

Elevmødet vil blive afholdt

27. og 28. maj 1989

Indbydelse vil blive udsendt til alle medlemmer.

*Mød op og benyt lejligheden til at hilse på det nye
forstanderpar og alle dem I kender!*

Driftsregnskab 1987/88

Indtægter:

Elevmøde 1987	9795,00
Salg af årsskrifter	19932,00
Renter, giro	70,85
Renter, statsobligationer	2900,00
Renter, garantbeviser	1300,00
Renter, bog	483,94
Ialt indtægter	<u>34481,79</u>

Udgifter:

Musik v. elevmødet	1744,90
Tryk af årsskrift	22204,00
Porto	4200,00
Kuverter	47,10
Kørsel, best. møder	908,00
Depotgebyr iflg. bilag 6	55,50
Kursreg., værdipapirer	<u>3827,00</u>
Ialt udgifter	32986,50
Årets overskud	<u>1495,29</u>
Balance	<u>34481,79</u>

Status pr. 28/5-1988

Aktiver:

Kassebeholdning	1791,45
Girobeholdning	342,83
Bankbog	6211,24
Statsobl. (31/12-87)	28985,50
Garantbeviser	13000,00
Bikuben invest (31/12-87)	<u>11650,00</u>
Samlede aktiver	<u>61981,02</u>

Passiver:

Formue ved begyndelse	60485,73
Årets overskud	<u>1495,29</u>
Formue v. slutning	<u>61981,02</u>

Ringe, den 28.5.88. Lars Liengard (kasserer)

*Regnskabet gennemgået og fundet i orden.
Ringe, den 4. juni 1988*

Lisbeth Rostgård/Robert Hune-Rasmussen

Elevhilsener

Eventyr om et venskab

Der var engang en pige – lang og tynd med hestetandsæt – »Strikkepinden« blev hun kaldt. Hun boede i en lille by ude på landet.

I samme by boede en lille tyk dreng med briller som hinkeglas og store ører – han blev kaldt »Klumpen«. »Klumpen« kom fra et fint hjem, gik i den fine skole og havde fine manerer. »Strikkepinden« derimod kom fra et beskedent hjem, gik i kommuneskole og havde de manerer man nu en gang får sådan et sted!

»Klumpen« og »Strikkepinden« kendte godt hinanden, men dermed ikke være sagt, at de kunne lide hinanden. Næh! Faktisk hadede de hinanden af et godt hjerte.

Se nu skete der jo det, der måtte ske. »Klumpen« og »Strikkepinden« blev ældre og konfirmeret. Og som det var skik og brug på den tid skulle de på efterskole. Men her spillede skæbnen dem et puds. For »Klumpen« og »Strikkepinden« valgte uafhængigt af hinanden den samme efterskole.

»Oh skræk og ve« stønnede »Klumpen«. »Oh jammer og klage« hvinede »Strikkepinden«, da sandheden i al sin gru gik op for dem.

Nu forholder det sig således, at både »Klumpen« og »Strikkepinden« var stædige væsener, der ikke så let gav fortabt. »Han skal fryses væk« tænkte »Strikkepinden«. »Hun skal jordes« tænkte »Klumpen«. Et skæbnesvangert drama var under opsejling. Men skæbnen var ikke færdig med dem. Endnu en gang viste den sig fra sin mest lunefulde side. »Klumpen« og »Strikkepinden« endte begge af uforklarlige årsager i skolebladets redaktion.

Nu var gode råd dyre – og den gang var pengene noget værd (10 cigaretter kostede kr. 7,10)!

I begge lejre blev strategierne lagt: »Fjenden måtte altså bekæmpes indefra og på nærmeste hold«. Lummer sleskhed, høflighedskrammeri, falsk charme, »knive i ryggen« og bagvaskelse var blot få af de metoder, de begge imødeså med slet skjult fryd.

Men hvad skete der så?

To så stædige, krigeriske, magtbegærlige og fordomsfyldte væsener måtte jo uundgåeligt have en masse til fælles. Så stik imod alle strategier og forventninger blev stridsøksen begravet forbavsende hurtigt og grunden til et foreløbigt livslangt venskab var lagt. Tro det eller lad være, de lever begge lykkeligt forenet i en sand lidenskab for kager, billige b-film og gamle minder.

Moralen er: På en efterskole får man en fantastisk mulighed for at kysse nogle frøer, dræbe nogle drager, finde nogle prinser/prinsesser og vinde halve kongeriger. Dette i form af uvurderlige venskaber. Venskaber der er gode at have, når virkeligheden ikke er eventyrlig nok.

Kærlig hilsen

*Lone von »Strikkepinden« Rask og
Klavs de »Klumpen« Hedelund*

- - -

Til Ringe Fri- og Efterskole

Det er nu 20 år siden at vi startede på skolen. Vi var 82 elever, kan jeg huske, men i dag er vi spredt for alle vinde. Det kunne være sjovt, hvis vi kunne mødes til elevmødet i 1989 og snakke gamle minder. I år har jeg Bo på skolen, så jeg har jævnligt kontakt med skolen. Skolen er forandret, men det er jo klart efter så mange år. Jeg håber, vi ses årgang 1968-69, og alle andre gamle elever.

Venlig hilsen

Lise Bagger, Bøgeparken 96, 5240 Odense NØ.

- - -

Kære gl. lidelsesfæller 1978-79.

Der var engang og for enden af den gang står nu 94 elever, som har 10 års jubilæum d. 27-28 maj 1989.

Vi vil i nær fremtid igen hilse på jer, men her en lille forsmag på herlighederne.

Vi er 6 aldrende unge mennesker, altså bedre sagt, mennesker i vores bedste alder, som husker 1978-79, og som tror, at I kan huske, Carlo's bil indpakket i toiletpapir, mange vandkampe, elevbladet

med de mange kommentarer angående en forbedret opførsel!, mus på værelserne, at vi blev sat på administration med varmen, » kun til 3 ved I nok«. Men det vigtigste af alt, nemlig at vi faktisk havde et knaldgodt år det år.

Det var en speget flok unge mennesker, der igennem 10 mdr. voksede sig sammen til noget homogent og uforgængeligt.

Husk at få rettet jeres adresser på skolen, så der den 27. maj '89 møder mindst 90 gl. elever frem.

Vi ses.

*Bente Christiansen, Britt Bremer, Kirsten Hansen
Troels Johansen, Per Boye, Michael Koch*

- - -

Kære årgang 1978-79

Nu er der gået 10 år – utroligt!

Jeg håber, mange af jer vil møde op til jubilæumsfesten.

Vi ses!

*Mange hilsner fra
Benedikte Egel, Faaborg*

- - -

Hej elevhold 1978-79

Så er der gået 10 år siden vi sluttede på Ringe Efterskole. I de forløbne 10 år har jeg lavet mange ting, med det mål at blive landmand.

Efter skolen: 4 mdr. på en gård i Jylland. Så begyndte jeg med landbrugets grundskole. Sommeren '80 arbejdede jeg hjemme. Vinteren 80-81 var jeg elev på Gymnastikhøjskolen ved Viborg, det var ligesom på Ringe en dejlig tid. Efter Viborg arbejdede jeg først i Jylland, og derefter et par steder på Sjælland. Juli 1983 rejste jeg til USA på udveksling gennem Danmark-Amerika Fonden. Først 7 mdr. i Californien, dernæst 8 mdr. i Idaho. Begge steder arbejdede jeg ved landbrug. Fritiden brugte jeg til at se mig omkring i USA. Udveksling er en fin måde at rejse på, man kommer i tæt kontakt med befolkningen, der hvor man er. Og på den måde lærer man at respektere, at vi ikke alle lever på samme måde. Efter USA-turen arbejdede jeg hjemme, indtil jeg tog på driftslederskole på Bygholm Landbrugsskole ved Horsens, i vinteren 85-86. Siden landbrugs-

skolen har jeg arbejdet på mine forældres gård, jeg dyrker stadig en del gymnastik og var bl.a. en tur i Brasilien sidste år for at lave gymnastik. Jeg er også formand i en landboudomsforening. Så ingen problemer med at få tiden til at gå. Håber vi ses til elevmødet til sommer.

God jul og godt nytår.

*Peter Chr. Sivertsen
Hovedvejen 227, Osted
4000 Roskilde*

- - -

Kære Elevforening!

Tusind tak for brevet, d. 27-28 er allerede krydset af i min kalender.

Og så lidt om hvad jeg har foretaget mig i de sidste 10 år.

Puh ha! Der er sket en masse, men det kan gøres kort.

Da jeg forlod skolen i 1979 tog jeg et år i huset hos en familie med en lille pige, som jeg stadig har lidt kontakt med. Så søgte jeg ind på EFG servicefag for at kunne gå videre til at blive frisør, men fik afslag, kom på ventelisten.

Ventetiden brugte jeg på en restaurant som serveringsdame.

Kom så på EFG og fik en læreplads bagefter som frisør, men halvt henne i uddannelsen blev jeg syg, fik eksem og astma, røg ind og ud af sygehuset, men gjorde min uddannelse færdig. Fik også arbejde som svend bagefter, hvor det gik nogenlunde med de små skavanker.

Endelig startede jeg min egen frisørsalon og havde den i 2 år, før jeg blev nødt til at lukke p.g.a. de såkaldte skavanker.

Og nu går jeg og venter på, at blive omskolet, men det tager sin tid, for det skal jo gå gennem det offentlige.

Ja, det var kort og godt, hvad jeg har at fortælle. Håber at der kommer en masse fra den årgang.

Ha' det godt til vi forhåbentlig ses i 1989.

*Mange hilsner fra
Kirsten*

P.S. Der er ny adresse:

Kirsten Rasmussen,

Tinglækkevej 8 B, 5250 Odense SV, tlf. 09 13 42 42

(gl. adr.: Gl. Krogvænget 5, 5270 Odense N)

Elevliste 1988-89

Ahrensberg, Winnie Jersild, Mullerupvej 8, 5772 Kværndrup
Andersen, Lars, Åsumvej 331, 5240 Odense
Andersen, Majbritt, Kirsebærhaven 15, 5592 Ejby
Andersen, Michael Gramm, Glarmestervej 30, 5700 Svendborg
Andersen, Morten, Torpevej 12, 5900 Rudkøbing
Andersen, Susan Jenrich, Ålemarksgyden 122, 5270 Odense N
Andersen, Ulla Bang, Kirsebærhaven 1, 5350 Rynkeby
Andreasen, Johnny Hjære, Hestehøjvej 33, 5260 Odense S
Bagger, Bo Valdemar, Bøgeparken 96, 1. th., 5240 Odense NV
Baymler, Rikke, Teglbakken 51, 5771 Stenstrup
Becker, Rikke, Nørreskovvænget 5, 6200 Åbenrå
Bernkilde, Runa, Jellingvej 11, 5200 Odense V
Birk, Helle, Elmekær 4, 4534 Hørve
Birkholm, Morten, Bøllemosevej 21, 5892 Gudbjerg
Bonde, Pia, Sandagervej 20, 5854 Gislev
Bormlund, Jinny, Stenløsegyden 2 a, 5792 Årslev
Bruun, Karen Margrethe V., Møllevej 16, 4130 Viby Sj.
Buch, Anders, Bredgade 31, 5560 Årup
Bæk, Jesper Michael, Brøndby Nordvej 207, 2. tv., 2605 Brøndby
Carlsen, Pernille Juul, Vindeby Sundvej 6, 5700 Svendborg
Christensen, Jesper Mayland, Daltoften 93, 5320 Agedrup
Christiansen, Tina, Bjerrumvej 20, 5450 Otterup
Colding, Isabella Si Nyu, Runestenen 23, 4700 Næstved
Dall, Katja, Korup Åbakke 17, 5210 Odense NV
Damsted, Charlotte, Odensevej 14, 2. tv., 5260 Odense S
Dreyer, Jens, Middelfartvej 432, 5491 Blommenslyst
Draaby, Jan Bo, Rugårdsvej 490, 5210 Odense NV
Ehrhorn, Michael Kim, Egevej 16, 5683 Hårby
Glesner, Bob Reippurt, Røjle Bygade 96, 5500 Middelfart
Grønlund, Hanne Søltøft, Østergade 37, 5450 Otterup
Hansen, Anders Bak, Knøsevej 19, 5892 Gudbjerg

Hansen, Anne-Mette, Vesterskov 8, 5750 Ringe
Hansen, Helle Elisabeth, Ellevangen 2 a, 5683 Hårby
Hansen, Heidi Ommel, Skovvej 31, Espe, 5750 Ringe
Hansen, Heidi H., Bjergbakken 17, 5871 Frørup
Hansen, Jørgen Ulrich, Mullerupvej 46, 5772 Kværndrup
Hansen, Rasmus Christian, Odensevej 76, 5471 Sønderød
Hansen, Stine Tveden, Himmerrigsgårdsvej 7, 5762 V. Skerninge
Hansen, Thomas List, Tøftelundsvej 34, 5690 Tommerup
Hansen, Ulrich Alstrup Kirk, Østparken 93, 5220 Odense SØ
Henriksen, Allan Bay, Østparken 161, 5220 Odense SØ
Homar, Rikke, Vejrupvej 51, 5464 Brenderup
Huynh, Cong Minh, Brogade 2 b, 5700 Svendborg
Hvolgaard, Eva Maria, Bispeløkken 10, st. th., 5700 Svendborg
Jensen, Anja Maiken, Kirkestien 3, Nr. Lyndelse, 5792 Årslev
Jensen, Helen, Vissingsgade 47, 6400 Sønderborg
Jensen, Thomas Øllgaard, Skovbyvej 13, Andkær, 7080 Børkop
Jensen, Lillian Berit, Hørkærvej 5, 5591 Gelsted
Johansen, Anne, Kløservænget 50, 4900 Nakskov
Jørgensen, Anne Lisbeth, Eckersbergsvej 14, 5230 Odense M
Jørgensen, Gitte Kroløkke, Ivarsvej 8, 5200 Odense
Jørgensen, Henrik Vikkelsø, Østparken 90, 5220 Odense SØ
Jørgensen, Johnny Rosengaard, Rybersvej 19, 5631 Ebberup
Jørgensen, Pia Lone, Bøgevej 6, 4534 Hørve
Jørgensen, Ulla Munk, Lundagervej 12, 7000 Fredericia
Klixbüll, Thomas Brandt, Ternevej 33, Odense
Knudsen, Per Rands, Lynevej 23, Strellev, 6870 Ølgod
Ladingkær, Trine, Aqqualualip Aqq. 7, 3953 Godhavn
Langsig, Janus, Hjortespringsparken 29, 2730 Herlev
Larsen, Brian S. Klausebøllevej 2, 5953 Tranekær
Larsen, Jan Flemming, Nielstrupvej 14, 5762 V. Skerninge
Larsen, Martin Svane, Hestehavevej 1, Sdr. Nærrå, 5792 Årslev
Larsen, Susanne, Hedeskrænten 31, 8800 Viborg
Larsson, Søren, Kirke Søbyvej 87, 5610 Assens
Lorenzen, Mette, Slænhaven 36, 5240 Odense NØ
Lundsgaard, Mikkel, Sdr. Hjørnevej 6, 5600 Fåborg
Lyng, Jack, Priourvej 7, st. th., 5700 Svendborg

Madsen, Anton, Lykkegårdsvej 13, 5492 Vissenbjerg
Madsen, Niels Skovlund, Longvej 20, 5762 V. Skerninge
Madsen, Joan, Vellingevej 41, 5450 Otterup
Mathiasen, Lisbeth Fremmelevholm, Odensevej 48, 5550 Langeskov
Michelsen, Anne Mette, Hedeagervej 3, 6270 Tønder
Mortensen, Gitte Oxvang, Kogsbøllevej 84, 5871 Frørup
Mortensen, Lene Kristina, Fladmose Str. 6, 5900 Rudkøbing
Mortensen, Mette Juul, Kl. Berntsensvej 4, 5260 Odense S
Münch, Remo, Vesterbro 73, 5000 Odense C
Møller, Paw Chr., Billeshavevej 39 b, 5210 Odense NV
Nielsen, Kenneth Max, Hovgyden 29, 5672 Broby
Nielsen, Martin Kruse, Poppelvænget 15, 5500 Middelfart
Nielsen, Michael Bradsted, Harevænget 34, 6000 Kolding
Nielsen, Søren Kruse, Poppelvænget 15, 5500 Middelfart
Nygaard, Torben, Kirkegade 12, 6310 Broager
Olsen, Carsten Vilmann, Pilemosen 7, 2670 Greve Strand
Olsen, Jeanette, Birkeparken 158, 5240 Odense NØ
Olsen, Yvonne, Tokkerupvej 4, 5462 Morud
Pedersen, Bo Guldager, Bøgegårdsvej 47, 5471 Søndersø
Pedersen, Britt, Teestrup Bygade 9, 4690 Haslev
Pedersen, Claus, Bondovej 8, Odense
Pedersen, Finn Godik, Skibhusvej 31, 2. tv., 5000 Odense C
Pedersen, Jacob Kærhus, Skovgårdsvænget 14, 8310 Tranbjerg
Pedersen, Maria Bargmann, Ejby Engvej 3, 5592 Ejby
Pedersen, Ulrich, Ejlskovvej 31, 5471 Søndersø
Petersen, Emma Karina Manley, Hedebovej 9, 5474 Veflinge
Petersen, Mai-Britt Lyholm, Bogensevej 16, 5270 Odense N
Rasmussen, Anne Dorthe, Ø. Hæsingevej 1, 5600 Fåborg
Rasmussen, Charlotte Asp, Fasanvej 11, 5500 Middelfart
Rasmussen, Henrik, Dalshuse 7, 5856 Ryslinge
Rasmussen, Henrik, Over Hollufvej 31, Odense SØ
Rasmussen, Mette, Kastanieparken 28, 5856 Ryslinge
Rosenørn, Marie, Rynkebyvej 3, 5750 Ringe
Skytte, Susan, Bobjergvej 32, 5771 Stenstrup
Steffensen, Pia, Strandgade 15, Troense, 5700 Svendborg
Westring, Michael Dan, Munkehatten 16, 5220 Odense SØ